

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.452 van 23 mei 2012
in de zaak A. 204.862/XIV-34.226**

In zake : Ahmed AISSATI
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Jürgen MILLEN
 kantoor houdend te 3730 Hoeselt
 Tongersesteenweg 4 bus 1
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld per faxbericht op 19 mei 2012 en bij ter post aangetekend schrijven op 21 mei 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van de gevangenisdirecteur van Leuven Centraal van 14 mei 2012, waarin aan verzoeker de tuchtstraf wordt opgelegd van 15 dagen afzondering in een toegewezen ruimte.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 23 mei 2012 om 11.30 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Jürgen Millen, die verschijnt voor de verzoeker, en attaché Xaveer Laureyns, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is gedetineerd in de gevangenis van Leuven-Centraal.

3.2. Op 13 mei 2012 wordt onder meer lastens de verzoeker een rapport aan de directeur opgesteld, waarin het volgende wordt gesteld :

“Na het terug keren van de bibliotheek omstreeks 15uur 10 weigerden volgende gedetineerden terug te keren naar sectie A1: Pauwels J. (cel 8), Kacem N. (cel 10), Aissati A. (cel 12), Gok B. (cel 13), El Nasire A.(cel 14), De Decker P. (cel 16).

Ze bleven ter hoogte van de dokterspraktijk in groep staan. Toen ik ging polsen waarom ze daar bleven staan protesteerde ze in groep om terug te gaan naar hun cel. Dit bleek te zijn naar aanleiding van het zomerregime in verband met het wandelen.

Gedetineerden Aissati, Gok , De Decker en Pauwels gaven eveneens de (te) kennen dat als ze niet vlug directeur Verschuere zouden zien ze hun cel wel in vuur zouden steken. ‘Dan zou directeur Verschuere wel vlug komen volgens hun.’

Na overleg met Dienstdoend Adjudant Thielens keerden de gedetineerden terug naar hun afdeling A1. Daarna begon alles opnieuw met veel geroep en getier waardoor de andere gedetineerden die op cel verbleven onrustig werden en begonnen te roepen en op hun deuren begonnen te slaan.

Na veel overleg door de dienstdoend Adjudant keerde iedereen terug op cel. Dit was omstreeks 16u15.

Daarna begonnen bovenvermelde personen op hun deuren te kloppen en te stampen waarmee ze de orde op de sectie danig verstoorde. Dit duurde tot 17u30.”

3.3. Op 13 mei 2012 wordt de verzoeker medegedeeld dat er een tuchtprocedure tegen hem wordt opgestart en dat hij op 14 mei 2012 om 10.15u zal worden gehoord. Nog diezelfde dag wordt de verzoeker een voorlopige maatregel opgelegd.

Eveneens op 13 mei 2012, om 22.02u, wordt de raadsman van de verzoeker het volgende faxbericht gestuurd :

“Meester,
Zoals reeds afgesproken in ons telefonisch onderhoud stuur ik u ter bevestiging deze fax.

De directeur besliste om een tuchtprocedure op te starten voor gedetineerde AISSATI Ahmed. De hoorzitting zal doorgaan op 14/05/12 om 10u.15. in de advocatenzaal van onze instelling. Uw cliënt vraagt of u hem bij deze hoorzitting kan bijstaan.

Met vriendelijke groeten,
d.d.PA Leuven-Centraal
Johan Thielens.”

3.4. Op 14 mei 2012 laat de raadsman van de verzoeker de gevangenisdirecteur het volgende weten :

“Geachte Heer Directeur

Ik richt me tot U namens de oproeping voor het tuchtcollege van 14 mei 2012 (10 u 15) dat ik gisterenavond gefaxt kreeg om 22 u 02.

In dit kader verwijst PA Thielens naar het telefonisch onderhoud dat hij met mij zou hebben gehad en op basis waarvan hij de fax ter bevestiging stuurde.

Terzake heb ik gisteren GEEN telefonische oproep van de gevangenis van Leuven gehad en heb ik GEEN gesprek gehad met beambte Thielens. Ik vind het ronduit ONAANVAARDBAAR dat een beambte verwijst naar een gesprek dat er niet was, naar een afspraak die niet gemaakt werd betreffende een tucht die cliënt had.

Terzake verzoek ik PER KERENDE uitleg hieromtrent aangezien dit mijns inziens - gezien de inhoud - niet meer en minder als valsheid in geschrifte betreft door een ambtenaar dat gehanteerd wordt in het kader van een tuchtprocedure.

Tevens verzoek ik PER KERENDE dat mijn cliënt op de hoogte wordt gesteld dat ik NIET verwittigd werd zoals TOTAAL ONTERECHT werd aangegeven.

Mijn cliënt zijn meest fundamentele rechten op een eerlijk proces (in casu bijstand van een advocaat) werd geschonden.

U begrijpt dat ik - bij gebreke aan reactie HEDEN - genoodzaakt ben hiervan melding te gaan maken.”

Eveneens op 14 mei 2012 wordt de verzoeker in afwezigheid van zijn raadsman gehoord.

Nog op 14 mei 2012 legt de gevangenisdirecteur de verzoeker de tuchtsanctie op van vijftien dagen afzondering in de hem toegewezen verblijfsruimte, “te tellen vanaf het moment van de voorlopige maatregel (13/05 om 17u) dus tot 27/05 om 17u”. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt is gemotiveerd :

“Betrokkene was aanwezig als woordvoerder bij een gemeenschappelijke actie vanwege enkele gedetineerden nav een discussie omtrent de toepassing van de zomerregeling van de sportwandeling voor gedetineerden verblijvend in het tussenregime. Dergelijke vorm van protest en weerspannigheid zorgt voor een ernstige bedreiging van de interne orde en veiligheid. Dergelijk vorm van protest kan niet getolereerd worden. De directie wenst hieromtrent dan ook een krachtig signaal te geven.

Betrokkene geeft expliciet aan dat hij nooit gedreigd zou hebben om zijn verblijfsruimte in brand te steken.”

3.5. Op 15 mei 2012 stuurt de gevangenisdirecteur de raadsman van de verzoeker het volgende mailbericht :

“Aansluitend op uw schrijven van 14-05-2012 waarbij u zich enkele fundamentele vragen stelde omtrent het verloop van de verwittigingsprocedure wil ik u graag bevestigen dat er op 13-05-2012 door dd PA Thielens een telefonisch bericht zou ingesproken hebben op uw GSM aangaande de tuchtprocedure die de volgende dag zou plaatsvinden op 14-05-2012 om 10u15. Daarnaast werd u schriftelijk op de hoogte gebracht via een faxbericht dat verstuurd werd op 13-05-2012. Op deze fax staat de volgende zinsnede vermeld: ‘zoals reeds afgesproken in ons telefonisch onderhoud...’, ter verduidelijking wil ik melden dat hiermee verwezen wordt naar het bericht dat werd ingesproken op uw voicemail.

Zoals gevraagd zullen wij uw cliënt eveneens op de hoogte brengen van deze bijkomende toelichting.”

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak hoogdringend is.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Het aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5.1. De verzoeker voert als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan dat hij een tuchtsanctie opgelegd krijgt die gesteund is op een miskenning van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. De opgelegde tuchtsanctie heeft tijdens de uitvoering ervan tot gevolg dat hij in bijzonder ernstige mate afgezonderd wordt van medege-detineerden. Ook heeft de tuchtsanctie voor de verzoeker nog invloed op diverse andere vlakken. Aan de ene kant kan de gevangenisdirectie, wanneer de verzoeker het voorwerp van een nieuwe tuchtprocedure zou uitmaken, verwijzen naar de thans aangevochten tuchtrechterlijke beslissing. Aan de andere kant kan de houding van de

verzoeker een rol spelen bij het eventueel toekennen van uitgaansfaciliteiten of strafuitvoeringsmodaliteiten door respectievelijk de dienst detentiebeheer van het ministerie van justitie en de strafuitvoeringsrechtbanken, aangezien de strafuitvoeringsrechtbank recentelijk nog attendeerde dat verzoekers gedrag in de gevangenis zeer belangrijk is bij het beoordelen van een strafuitvoeringsmodaliteit.

Beoordeling

5.2. De grondvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel maakt, naast de ernst van de aangevoerde middelen, een aparte wettelijke voorwaarde uit om tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te kunnen besluiten. Verzoekers verwijzing naar het door hem aangevoerde ernstig middel, te weten een miskennis van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, is derhalve niet van aard om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in zijn hoofde aan te tonen.

5.3. De verzoeker moet in zijn verzoekschrift duidelijk en concreet aangeven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte ondergaat of dreigt te ondergaan. Hij mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel concrete gegevens aanvoeren waaruit blijkt dat hij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad van State met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is, en het voor de verwerende partij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoeker aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Het betoog van de verzoeker dat de opgelegde tuchtsanctie tijdens de uitvoering ervan tot gevolg heeft dat hij in bijzonder ernstige mate afgezonderd wordt van medegedetineerden, omvat slechts algemeenheden en toont niet op afdoende concrete wijze aan welke impact de tuchtstraf op zijn persoonlijke situatie heeft.

5.4. De mogelijke impact van de bestreden tuchtstraf op eventuele uitgaansfaciliteiten of strafuitvoeringsmodaliteiten is niet te beschouwen als een rechtstreeks gevolg van de bestreden beslissing. Als dat nadeel gerealiseerd wordt, dan zullen andere beslissingen daarvan de oorzaak zijn. Overigens belet niets de verzoeker om zijn wettigheidskritiek op de bestreden beslissing aan de bevoegde instanties ter kennis te

brengen, voor het geval zij zich daarop zouden willen steunen om de wettelijke strafuitvoeringsmodaliteiten te weigeren. Het door de verzoeker aangevoerde nadeel is niet alleen onrechtstreeks, maar ook hypothetisch. Dit laatste geldt evenzeer voor verzoekers betoog dat naar de bestreden tuchtsanctie kan worden verwezen indien hij in de toekomst nieuwe tuchtsancties zou oplopen.

Hieruit volgt dat niet voldaan is aan één van de bij artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 23 mei 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye, staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door

Christophe Verhaert, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Christophe Verhaert.

Stephan De Taeye.